Ч. 80 (14.623). Львів, вівторок 13. квітня 1937 Opłata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LVIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТР.: ЛЬВІВ. РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.000.
" Банку Чеських Легіон. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно . . . . . 5.00 зол.
Четвертьрічно . . . . 15.00 "
Піврічно . . . . . 30.00 "
Річно . . . . . . 60.00 "
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч., У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

Бльокада баскійської пристані Більбао.

ЩО НА ТЕ АНГЛІЯ?

З франц. пристані Байон, що лежить недалеко еспанського кордону, повідомляють, що національна фльота щораз то більше затіснює бльокаду північних еспанських побереж.

Зате рада оборони баскійського краю заперечує вістки про бльокаду, які буцімто походять лише з національних радіостацій. Ті вістки — мовляв — змагають лише до того, щоби нарушити нормальний рух кораблів, бо на ділі червона прибережна далекострільна артилерія та фльота не допускають до бльокади.

Тимчасом з посторонніх джерел повідомляють, що національна фльота не допускає до Більбао чужих кораблів. Ось і вчора один британський корабель не міг дістатися з Аліканте до Більбао, бо національний кружляк його завернув і змусив причалити до одної з французьких пристаней.

Вчора британський уряд присвятив 2-годинне засідання справі бльокади Більбао. Він рішив пошанувати 3-милеву смугу територіяльних вод, де бльокада може свобідно відбуватися, щоби не наражуватися на заміти активної інтервенції в громадянській війні. Точніше означить уряд своє становище на нинішньому засіданні парляменту, де шеф опозиції пос. Етлі поставить запити в цьому напрямі.

БОМБАРДУВАННЯ БІЛЬБАО.

Радіоклюб з Тенеріфи подає: Ген. Франко зажадав ультимативно, щоби Більбао піддалося, але червоні відкинули це домагання; тому національні літаки почали інтенсивно бомбардувати Більбао, зокрема фабрики, фортифікації та склади муніції — ті обєкти сильно ушкоджені. Склади нафти і бензини підпалено.

Британський торпедовець привіз до Байон 115-ох утікачів з Більбао. Вони оповідають, що національні війська майже щодня бомбардують Більбао, зокрема дільницю, де зосередився воєнний промисл

Невдатні наступи басків.

І ПІД МАДРИДОМ ЗАЛОМИЛИСЯ НАСТУПИ ЧЕРВОНИХ.

Як подає Авас, червоні перевели учора кілька наступів на збіччях гори Амбото на схід від Уркіолі, та їх відбили.

Здається червоне командування хотіло тим способом розвідати дещо про пляни ворога, неспокійне, чому він від 2-ох днів не наступає. До тої цілі червоні не могли ужити літаків, бо національні повітряні сили мають повну перевагу.

Комунікат національного командування подає, що національні війська на фронті 6. дивізії відбили наступ на Сархантес де ля Льора під Сантандером. На біскайському фронті червоні намагались атакувати, але мусіли втікати. На фронті дивізії „Авіля" наступ на відтинках Робледо і де Ляс Навас відбито з великими для червоних втратами. На фронті дивізії „Сорія" кіннота здобула багато воєнного матеріялу.

Національне командування повідомляє: На відтинку Пердісез підняв ворог розпучливий наступ, але його зусилля покінчилися повною невдачею. Вони втратили 5 повзів і кількасот убитих. На відтинку Каза дель Кампо ворог почав наступ в 16. год. Великі маси ворожих військ з 32-ома повзами заатакували національні позиції та цей наступ рішуче відбито. Два курені майже зовсім знищено. Нові спроби наступів в 19.год.під Кеста де ля Пердізес відбито також. Транспорт 50-ох вантажних авт із Геза де ля Вілля в напрямі Пардо знищено гарматнім вогнем.

НА ПІВДНІ.

Як подає національне командування, на фронті Кордови на відтинках Пенароя та Вілля Гарта відбито всі наступи, а ворог потерпів великі втрати. Під Андукар зістрілено ворожий літак, а кілька інших знищено на летовищі Реус.

Яку зброю дістає червона Еспанія від своїх союзників?

Технічна комісія національного командування розглядала воєнні матеріяли, що їх віз в Мексику відомий корабель „Мар Кантабріко". Виявилося, що ті матеріяли зовсім непридатні до уживання. Був там старий мотор з літака, що мав уже за собою 800 годин лету, 12 гармат з 1892 року, яких уже ніде не уживають, 37 скорострілів ріжних перестарілих типів і т. д. На тому кораблі було також чимало... жіночого білля.

На іншому кораблі було 12 зовсім знищених гармат Шнайдера. Добрі були лише 2 міліони крісових куль дум-дум, американського походження.

Ван Зелянд переміг Деґреля,

здобуваючи 76 відс. голосів.

Вчора відбулися доповнюючі вибори у Брюсселі. На 389.425 громадян, що мали право голосувати, 363.440 узяло участь в голосуванні. 75.89% виборців голосувало за Ван Зеляндом, 19.05% за Деґрелем

На вислід виборів без сумніву вплинув пастирський лист прімаса Бельгії, що осудив Деґреля і закликав усіх католиків голосувати за Ван Зеляндом

На індійському пограниччі дальше неспокійно.

Британська влада оголосила 11. ц. м. комунікат, в якому потверджує, що в сутичках на північно-західному пограниччі згинуло 6 британських старшин і вояків, а 5-ох ранено. Дотепер у Вазірістані разом убито 25-ох англійських вояків і ранено 40. На шляху з Манзай до Вома тубильці заатакували валку тягарових і панцирних самоходів. Ходять чутки, що вони є прихильниками факіра з Іпі. Повстанці напали на транспорт з поживою у провалі, глибокому на 200 метрів, але англійці прогнали їх скорострілами.

Грізний протест совітського села.

ПЕРЕД НОВИМ ГОЛОДОМ У СССР.

Під таким наголовком принесла „Газета Польска" з 12. ц. м. (ч. 100.) передову статтю пера п. Отмара (Беренсона), свого колишнього кореспондента в Москві і доброго знавця настроїв населення в СССР. Ця стаття зясовує панічний переляк Москви з приводу нового пасивного спротиву селян у цілому СССР, що виявився стриманням від весняних засівів. Тому подаємо буквальний переклад цієї статті.

В умовинах совітської дійсности, крайно відмінної від дійсного стану в решті цілого світа, не виключаючи „тотальних" держав, хід щорічних пільних робіт заслуговує на дуже пильну увагу. Підчас коли абсолютно в цілім світі, поза СССР, засів, орання, жнива і молочення є приватною справою селянина, який всі ті праці виконує без ніякого натиску держави навіть у роках, коли дуже тяжко було би говорити про рентовність рільної продукції — **в Совітах щорічна збіжева кампанія виростає до розмірів першоплянової державної проблеми.** (Всі підкреслення Ред.).

Від коли істнує совітська держава, не було буквально ні одного року, в якім можна було-б обійтись без алярмуючих вступних статтей у найбільше міродатних пресових органах, без доган під адресою комісаріятів хліборобства і державних дібр, без погроз під адресою місцевої влади — вкінці без висилання карних експедицій на село, відомих у краю східного сусіда під назвою „соціялістичної помочі".

З другого боку для закордонних обсерваторів большевицьких справ кожночасний хід збіжевої кампанії є найкращим мірилом дійсних політичних настроїв, що панують серед дуже численної верстви совітських громадян, бо серед близько 140 міліонів селян.

Проблема рільної продукції є, так мовити, далі „Ахілевою пятою" плянової господарки. В кількох останніх роках осягнено з найбільшим зусиллям передреволюційний рівень з тим, що населення зросло від того часу зі 125 міліонів (згідно з останніми царськими статистичними даними) понад 170 міліонів тепер, при чому щорічно магазинують велитенську кількість збіжжа як мобілізаційні запаси.

Цьогорічний хід весняних засівів у Совітах говорить дуже вимовно про нове, дуже поважне, погіршення взаємин між селом і урядом. По кривавім і варварськім здавленні рільного саботажу в 1932—1933 роках влада поробила селянам низку уступок. **Зрештою це сталось під сильною пресією військових чинників, які зовсім слушно признали тодішні настрої совітського села як заповідь неминучої невдачі на випадок якогонебудь збройного конфлікту.**

Дозвіл на вільну торговлю надвишками харчевих продуктів, що залишились після виконання державних достав у натурі, дозвіл на індивідуальний город, що його приділювали членам рільних колективів у розмірі від 1/4 до 1 га, дозвіл мати власну корову, пять штук дрібних тварин і довільну кількість курей, качок і т. д. — все те і спогади драконських репресій та голодової катастрофи, що прийшла внаслідок саботажу в 1932—1933. р. довели до того, що в чергових роках спротив села був куди слабший. Тому теж цьогорічний хід весняних засівів у Совітах, що має всі прикмети відродження саботажних настроїв, є дуже знаменний. **Фактичний стан дня 1. квітня виглядав так: У цілім СССР засіяли 5,776.000 га супроти 9,639.000 га обсіяних у тій самій порі минулого року. На Україні, що є рішальною рільною округою, засіяно половину менше, ніж минулого року. Дійсний стан в округах Харківській, Донецькій, Одеській і в Молдавії викликує найгірші побоювання „Правди". Подібні вістки надходять з Озівсько-Чорноморського краю, з Криму і Північного Кавказу. Ще гірше виглядає стан підготови до засівів у центральних, північних і східних провінціях, що з кліматичних оглядів сіють значно пізніше. І так московська „Правда" вичисляє: Білорусь, Басарабію, округи: Ярославську, Іванівську, Ґорковську (давніше нижно-новгородську), Курську, Куйбишівську (давніше Самарську), Оренбурську, Свердловську (раніше Єкатеринбурську, Челябінську, Саратівську, Вороніжську, Сталінградську (давніше Царицинську), Західно-Сибірську і Красноярську, в яких недостає збіжжа на засів і навозів та плинного палива до рільних машин, не згадуючи вже про фатальний стан ремонту тракторів.**

Слід згадати, що послуговуємось виключно совітськими офіційними даними. **Як бачимо цьогорічна збіжева кампанія виглядає марно не лише на чорноземній Україні і Північнім Кавказі, але подібні перспективи обіймають чорноземні про-**

стори центральної Росії та урожайні райони долішньої Волги і західного Сибіру.

Відома механізація хліборобства викликує з року на рік щораз то більші розчарування. В самій лише донецькій окрузі 2.000 тракторів нездатних до вжитку, при чому в районах (повітах) Троїцькім та Олександрівськім не працює віодин трактор. Машини в русі постійно псуються з причини лихого ремонту. На західнім Сибірі понад 100 машино-тракторних стацій не скінчило ремонту.

Положення погіршує факт, що зіпсутого трактору не може в совітських умовинах заступити кінь або віл з огляду на страшне винищення тварин у перших роках колективізації, при чому поправа на цьому відтинку наступає дуже поволи і майже непропорційно до потреб. І дійсно є якийсь трагічний парадокс, що в більшости хліборобських країв є хліб при мінімальній кількости механізмів, зате в Совітах — кількасот тисяч тракторів не помагає ні при пожвавленні рільних робіт ні при злагідненні постійних апровізаційних недостач.

Хід цьогорічних засівів викликав у Москві правдивий алярм. За кільканацять днів чоловий орган урядової партії „Правда" присвятив цій справі аж три вступні статті, в яких атакує комісаріяти хліборобства та державних дібр і навіть не ощаджує таких достойників, як „володаря" Кавказу Берію та „премієрів" — грузинського Мгалоблішвіллі та вірменського Гулояна не згадуючи вже менших місцевих партійних і державних урядів і на Україні, Кримі, Кавказі і в Чорноморськім краю. Дуже характеристичним явищем для совітських умовин є те, що „Правда" за неповних два тижні по промові Сталіна, який закидував комуністам, що „застрягли в господарських справах" — нападає на ряд місцевих достойників, які, як видно, є тієї думки, що зворот у напрямі партійно-політичних проблем звільнює їх від керми хліборобством".

Як дотепер совітська преса зовсім промовчує суттєву причину цьогорічних явищ на совітськім селі, а саме настрої селянських мас, не зважаючи на те, що весняний засів є дуже чутким барометром цих настроїв.

Тимчасом поза дійсним „пляновим балаганом" з доставою насіння, плинного палива і ремонтом тракторів — хід засівів є дуже вимовним доказом, що пороблені селу уступки, що про них ми вже згадували — не принесли сколективізованому селянству ніякої реальної поправи його долі. **Дозвіл на власну корову не є однозначний з її посіданням. Корову треба мати за що купити, а совітський селянин не диспонує урожаєм і не може доробитись. Трудно йому теж скористати з дозволу на вільну торговлю надвишками харчів, коли найдалі по Новім Році сам купує хліб у місті.** Іншими словами селянина починає огортати таке саме розчарування, як робітника, який замісць обіцяного трикратного збільшення споживання дістав у висліді „пятирічок" „стаханівську" експльоатацію і нечуваний визиск, мешкає далі (з дуже нечисленними винятками) в завошивленім бараку і часто не може оплатити зі своїх заробітків „фасованого" обіду у фабричній харчівні.

Влада, як здається, орієнтується в настроях села, доказом чого відписання залеглостей з приводу державних збіжевих достав за минулий рік, правду кажучи, зовсім нестягальних і незначна обнижка оплат (теж у натурі) за користання з... зіпсутих тракторів.

Вислід цих нереальних і виключно на пропагандивний ефект обчислених „добродійств" можна заобсервувати на першій сторінці московської „Правди" в алярмуючих статтях на тему ходу засівів. Оклики: „Дорога кожна година", або „Дальша проволока з засівом є проступком супроти державного інтересу" — кінчить автор — говорять самі за себе.

Отже населення СССР стоїть перед страшним маревом нового голоду внаслідок руїнницької політики совітського уряду. Про це заговорив уже навіть орган військових французьких кол „Франс Мілітер" („Військова Франція") у передовій статті п. н. **„Голод у Росії"**. Автор статті доходить до висновку, що стан засівів катастрофальний. Совітській Росії грозить голод. **Щоб недопустити до бунтів селянства совітський уряд передає селянам щораз то нові грунти коштом ступневої ліквідації совхозів.**

Ця стаття викликала в Москві збентеження. Совітська преса пише, що це вперше орган військових французьких кол виступає проти Совітів, подібно як „Матен" і „Ле Журналь", що послідовно ведуть протисовітську акцію.

Антисемітизм запускає коріння в Італії.

Від недавна деякі фашистівські часописи як „Тевере", „Реджіме фашіста", „Квадрівіо" і інші ведуть протижидівську пропаганду. Вони підкреслюють вагу проблеми раси та накликають Італію до політики расової чистоти. „Тевере" домагається расових законів на німецький зразок, звернених проти жидів та людей з жидівською кровою.

Ця кампанія дуже затривожила жидівські кола в Італії; вони бояться, щоби не змінилося їхне правне й фактичне положення.

—o—

Українські діти без опіки.

(Голос у дискусії).

Автор вище названої статті наводить нам перед очі жахливі відносини по селах, коли йде про виховання нашого наймолодшого покоління. Діти, позбавлені всякої опіки, марнуються духово та фізично і через те ввесь нарід нидіє та хилиться до упадку. Кожний мусить признати, що ми не сміємо з заложеними руками приглядатися, як нарід нидіє.

Щож робити, щоб запобігти лихові?

Автор статті завзиває всі виховні товариства, як: Т-во охорони дітей, кружки „Рідної Школи", захоронки СС. Служебниць до взаїмного порозуміння і негайної праці в цій важливій ділянці. На мою думку всі ці зазиви не можуть принести бажаних успіхів з огляду на матеріяльні відносини. З цієї сторони не можемо сподіватися рятунку.

Поміч мусить вийти від самих сільських родин, відповідно освідомлених.

Сільська жінка, перевантажена працею, кидається наче риба об лід від раннього ранку до пізної ночі. Працює наче чорний віл: у хаті, оборі, кухні, коло дітей, у городі та в полі. З поля теж не йде з порожніми руками, а зігнена вчетверо, таскає велику плахту „буряну" для коров, а коло неї йде спокійно її чоловік з папіроскою в зубах, бо нести бурян „хлопові не годиться"! Таких „бабських" робіт є нескінчена скількість і бідна жінка мусить їх відробити.

У культурних народів сільська жінка не займається пільною і взагалі важкою роботою, тимсамим краще займається дітьми та хатнім ґаздівством. На цьому виграє культурний рівень народу.

Якщо нам справді дорога майбутність нашої нації, то мусимо передовсім боротися з перевантаженою працею сільської жінки! Звичайно спостерігаємо лихо щойно тоді, коли воно розрослося до небувалих розмірів, а коли його можна ще направити, не бачимо його або не хочемо бачити.

Чи не звичайне це в нас явище, що виснажена до крайности сільська жінка, годована бараболькою, „кормить дитину" і потім залишає її в хаті під опікою 4—10-літньої старшої дитини?

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС „ДІЛА" Ч. 17.

ОСТАП Т.

ХЛОНЯ.

I.

Вулицею Річною йшов похорон. Похоронний віз тягнули дві згорблені шкапини, що обвислі лоби майже волочили по розмоклому тракті. Великі задні колеса каравану розбризкували придорожні калюжі та охляпували болотом мале хлопя, що йшло ззаду.

Хлопець не звертав на це уваги. Майже держучись коліс, місив старими черевиками вуличне болото. В його очах блистіли росинки сліз.

А вулицями перекочувався пяний вітер, як бронхітний кашель.

Вже понад хмарами почали запалюватись небесні ліхтарні, коли безбатченко Хлоня, попрощав на віки свою любу маму. Плачучи стояв опертий об пеньок білого ногої берези.

Перед його очима миготіли образи з його минулого.

„Бачив себе між цяцьками в ясній кімнаті. Десь за вікнами царівна-сонце їхала на весілля в золотій кариті. Співали небесні хори, — грали зоряні музики. А над ним — похилена мама; її задумливі, сяйливі очі та милі, сумні уста. І любий, гарячий поцілунок серед обіймів...

Хлоня здрігнувся.

По цвинтарі бешкетував вітер. Його прокинув із задуми вогкий поцілунок березового листка.

Перед ним чорніла горбатою плахтою новонасипана могила...

Зза дерев почали вихилятись таємні постаті зі страшними скривленими обличчями.

Хлопчину огорнув невимовний ляк. Він чим скорше втік і потонув у юрбі гамірного міста.

Хлоню приняла тітка Анна, жінка возного в великому банку. Дозволила йому дальше ходити до школи. За це мав він помагати їй прятати банкові кімнати.

II.

Ледви ранкове сонце кинуло свої проміні на блакит небо, а вже Хлоня волочиться зі щіткою та лопаткою по кімнатах банку. Замітає, стирає порохи, зносить дерево на підпал. Не відчуває втоми, а хоче чим скоріше скінчити працю, щоб не спізнитись до школи.

Бо школа була його потіхою. Там міг робити те, що його ровесники. Міг забути про свої докучливі турботи, про маму, якої крик видався йому тепер невимовним щастям, і слухати оповідань про цікаве, незнане життя, про далекі, безмежні краї.

А Хлоня дуже любив світ: ясний, веселий, де рожеві ранки вилітають голубами в небесні безкраї...

Любив теж дуже читати. У книжках здавалось йому — находив своє життя, самого себе. Читав до пізньої ночі. Плакав над недолею молодих героїв і шукав в атлясі місцевости, де вони перебувають. Після цього снились йому дивні сни про небачені краї, про незнаних людей. А коли прокинувся, побачив над собою голову, покриту кучугурою волосся та двоє проникливих очей.

— Вставай, сплюху, вже пізня година! —

І він встає. Забуває про сон, про свої вечірні мрії, бере в руки щітку та приспівує.

Хлоня любив музику.

У деннику, що його почав вести, записав:

— Яку чудову музику можна почути задумавшись. Чиж би це гармонія життя співала свій гимн? Який він прекрасний, який далекий він!

Хлоня мав пузатенького товариша Тюдя.

Бувало прибіжить він веселий, кучерявий, червоний.

— Ходи, Хлоня, на міському майдані зійшлися хлопці, забавимось.

А Хлоня порядкує у своїй шафці, поринає в кожну нераз уже читану книжку. Виписує щось, підчеркує.

— Ходи, Хлоня, бо витягнемо тебе силою.

І Хлоня йде.

(Далі буде).

Чи серед таких умовин може сільська жінка виховати здорове, життерадісне молоде покоління? Сама вічно затуркана, зажурена, недоживлена?

Замість виголошувати пусті промови, в яких більше слів, як змісту, треба нам налади ти реальну працю. Справа вижилення та виховання кожної дитини — це справа важлива для цілої нації, її не можна легковажити. Смерть кожної найменшої дитини — це зменшення приросту нації, це велика втрата для народнього організму. Здоровля майбутнього покоління залежить від доброго й розумного догляду дітей рідною мамою.

Сільські мами не розуміють якслід свого великого завдання супроти нації. Вони ходять добре коло коров, свиней, курей, а діти? — годуються і „якось“ виховуються самі.

Ніхто не сіє зерна навсліп, щоб сходило і росло, де хоче і як хоче, бо користи з цього не буде нікому, ні родині, ні нації. Завданням жінки не тільки родити дітей, але й вигодувати їх, виховати здоровими, дати їм моральну та матеріяльну піддержку на дальше самостійне життя.

Виховання дітей вимагає великої любови до них. Коли метою родичів є добробут і щастя дитини, тоді життева здібність нації забезпечена.

Про такі речі повинна знати наша сільська родина і змінити свої взаємини з дітьми. Та про ці речі мусить хтось її поучити. Перші, що мають нагоду це зробити, це священики та учителі, як теж товариства, що мають постійні звязки з селом. Вони повинні приступити до енергійної освідомлюючої акції.

Яр. Мандюкова.

Як працює „Товажиство Школи Людовей“ у Галичині.

Від 46 років працює в Галичині „Товажиство Школи Людовей“, що розвиває в останніх роках щораз-то більше польонізаційну діяльність між українським населенням. Це Т-во веде свою оживлену діяльність головно тому, що за ним стоїть одною лавою ціле польське громадянство від консервативних і католиків до крайніх соціялістів, маючи одночасно видатну матеріяльну і моральну підтримку адміністраційної влади.

У звязку з недалеким польським національним святом 3-го травня, польська преса веде акцію, щоб зорганізована цього року грошева збірка на ціли „Т. Ш. Л.“ випала якнайкраще. Львівський „Дзеннік Польскі“ з 10. ц. м. (ч. 98) пише, що „Т. Ш. Л.“ начислювало в 1936 р. понад 80.0000 членів. Свою рухливу діяльність вело т-во в колах і читальнях „Т. Ш. Л.“ Ця праця в цифрах виглядає ось-так: На терені 4-ох полудневo-східних воєвідств працювало 475 кол, 1.800 читалень і 520 світлиць. Ці організаційні комірки виявили дуже велику активність. Крім того „Т. Ш. Л.“ вело в діловім році 50 передшкіль, що мали 2.890 дітей, 25 народніх і 6 середніх шкіл, 9 професійних шкіл, 12 бурс для сільської молоді, 705 півосель, в яких 6 тижнів перебувало 30.000 дітей. Далі уладжено 12.562 відчитів і гутірок, 4.220 нац. свят, 3.500 вистав, 2.150 забав, 130 прогульок, 45 недільних народніх університетів, 200 загально-освітніх і господарських курсів та 2.592 випозичалень книжок.

Спеціяльну увагу звернуло „Т. Ш. Л.“ на „доми людове“, що їх має 601. З того 340 призначено виключно на „доми людове“, в 147-ох є спільно школи і „доми людове“ та 72 будинки призначено виключно для шкіл. Вкінці 42 будинки призначено на бурси і професійні школи. Крім того „Т. Ш. Л.“ має ще 279 парцель під будову „домів людових“. У діловому році зрадіофонізовано 150 світлиць „Т. Ш. Л.“

Слід теж згадати, що це Т-во видає багато книжок і такі тижневики для села: „Наша Праца“, „Програм Праци“ та „Пшеводнік Осьвятови“.

Шкільна молодь у століття „Русалки Дністрової“.

11-го ц. м. відбулось гарне свято в державній гімназії з українською мовою навчання у Львові при вул. Л. Сапіги. Для батьків, членів рідні та запрошених гостей гімназійна молодь повторила святочний вечір з нагоди 100-ліття „Русалки Дністрової“. Багата програма цього вечора була придумана оригінально. Після гарного вступного слова Ю. Л. учня VIII. кл., якого не посоромилась би і поважна Академія щодо змісту та виголошення, глядачі оглядали на світляних картинах діячів „Руської Трійці“ та головні моменти, звязані з життям М. Шашкевича. Пояснював дуже цікаво учень VII. кл. О. Ч.

Не можемо входити у фахову оцінку музичної частини вечора. Між слухачами було чимало знавців, а вони щиро оплескували дівочий і мішаний хор, що відспівали „Цвітку дрібную“, „Річеньку“ Головацького та „Осінь“ Устіяновича. Орхестра, що виконала коломийки Безкоровайного — може з повним правом бути горда своїм численним ансамблем. Т. Г. уч. VIII. кл., що відограв скрипкове сольо має всі завдатки на артиста.

Найважчу частину вечора взяли на себе учениці та учні, що деклямували поезії творців „Руської Трійці“. Всі ці речі — дуже тяжкі, дуже далекі від тих вимог, які ставлять нині слухачі творам, що їх вибирають на деклямацію. А проте кожна продеклямована річ збирала оплески. Учениця IV. кл. Л. Г. — деклямуючи народні пісні мала гарний тембр голосу, уч. III. кл., К. З. передала „Згадку“ М. Шашкевича безпосередньо, уч. IV. кл. М. Л. передала вийнятки з „Олени“ Шашкевича із великою свободою та відповідною інтонацією, уч. IV. кл. Л. П. деклямувала „Два віночки“ Головацького дуже природньо і тепло, два учні уч. VIII. кл. Ю. С. і уч. VII. кл. з дуже виразною дикцією бадьоро віддеклямували „Мадея“ Вагилевича.

Вечір не томив, бо мав ріжноманітну програму, добру організацію і проходив у жвавому темпі без зайвих перерв.

Страйки.

В ІРЛЯНДІЇ.

Завтра правдоподібно вибухне страйк будівельних робітників тому, що підприємці відмовилися виконати їхні домагання.

В ШОТЛЯНДІЇ.

В усіх металевих фабриках у Клайд вибухне страйк, якщо до середи союз працедавців не почне переговори з 12.000 робітників, що страйкують у західній Шотляндії.

У ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ.

В копальнях цинку й олова в Галені дійшло до кривавих бійок з прихильниками професійних спілок, що намовляли перервати страйк. 3 осіб ранено.

ЕМІР ТРАНСЙОРДАНІЇ ТАКОЖ ПРОТИ ПОДІЛУ ПАЛЕСТИНИ.

Емір Абдулла заперечив поголоски немовчеб він прихильно поставився до проекту поділу Палестини.

Як арабський князь і спадкоємець ідеї свойого батька Гуссейна, основника арабської соборної держави він боронив і завжди буде боронити справи палестинських арабів.

—o—

Закарпаття.

З МОСКВОФІЛЬСЬКОГО ЗАГУМІНКУ

Відомо, що в нашім домашнім москвофільськім таборі скільки голов — стільки розумів. Кожний преться стати „вождом“, і з того виходять трагікомічні історії. В результаті кожний „вожд“ мастить свого суперника на сторінках свого органу таки зовсім недипльоматично. Найгірше деруться за чуби д-р Фенцик, вожд „Русской Нац.-Авт. Партії“, з учителем М. Василенком, головнокомандующим чсл. нар. соціялістичної партії на Підк. Руси. „Нашъ Путь“ чеше М. Василенка, а „Карпаторусское Слово“ креше Фенцика.

В числі 5. „Карпатор. Слова“ з 23. III. 1937 пан М. Василенко між іншими ставить д-рові Фенцикові такі питання (для пікантерії передаємо в оригіналі).

„Я-ли себя „уничтожилъ морально“, или же кто-то иной — ставлю слѣдующіе вопросы: Я-ли, или же др. С. Фенцикъ предлагалъ способы для омадьяренія нашего народа? Я-ли, или же С. Фенцикъ послѣ переворота былъ членомъ-основателемъ украинской „Просвіты“? Я-ли, или же Фенцикъ перекочевалъ потомъ въ „О-во им. Духновича“? Слѣдовательно мнѣ-ли, или же д-ру С. Фенцику свойственно итти туда, куда вѣтеръ дуетъ?! Не Фенцикъ-ли крича о „русскости“, „національизмѣ“, еще не усвоилъ и роды и падежи русскаго языка? Подъ моимъ-ли, или же подъ именемъ С. Фенцика появились сочиненія, написанныя другими? Я-ли, или же Фенцикъ пріобрѣталъ славу за деньги, предлагая деньги за сочиненія, которыя появились бы подъименемъ Фенцика? Я-ли, или же д-ръ Фенцикъ завязывалъ связи съ Будапештомъ, и съ польскимъ консуломъ, и съ Глинкой, и съ Стржиберныімъ, и прочими, чтобы только выдвинуться? Я-ли, или же С. Фенцикъ фигурировалъ въ разводномъ процессѣ одного бывшаго ужгородскаго врача? Не Фенцикъ-ли посредствомъ очерненія другихъ стремился быть епископомъ? Не у Фенцика-ли были и моральныя причины, по которымъ потерялъ профессуру богословской семинаріи? Ко мнѣ-ли, или же къ д-ру С. Фенцику предявляется обвиненіе въ кражѣ?“ („Українське Слово“).

ВИСТАВА ПІДКАРПАТСЬКИХ МИСТЦІВ.

„Товариство мистців на Підкарпатській Руси“ уладило свою виставу в Ужгороді в салях бувшого жупанату. Вистава обемом невелика, але своїм змістом та основним характером дуже цікава й цінна. Бачите й відчуваєте, що Підкарпаття, його природа і побут захоплюють мистців, що ця бідна країна дає щедре багацтво сюжетів і тематики, красок і світла образотворчому мистецтву та переконуєтеся, що при сприятливих умовинах Підкарпаття може стати поважним осередком української малярської творчости.

Майстер Осип Бокшай своїм великим талантом та умінням приковує відразу. Ерделі своїми полотнами гідно і ясно заявляє, що він бачить і творить на свій спосіб. Близько нього йде Коцка. Шолтейс відкриває дуже вдатню красу Ужа, зокрема ужоцької дівчини

і молодиці. Шпалова любується передовсім у ріжнобарвних квітах, з яких „біні" вдаються їй мабуть найкраще. У виставі беруть далі участь Бадово, Абкарович, Берегі (замітні портрети і нариси), Бейлова, Цісаж та одинокий різьбар Цупаль.

Організаторам вистави належиться щира подяка.

ПРЕСОВІ КОНФІСКАТИ.

По конфіскаті 3-го числа „Учительського Голосу", в якім було викреслених кілька місць у статті „1886—1936", що була присвячена пятидесятилітньому ювилеєві подій року 1886 в селі Коритниках, де наше селянство з священиком на чолі бурхливо протестувало проти мадярської школи — сконфісковано першу (вступну) статтю і фейлетон часопису української селянської партії „Народня Сила" з 15. березня. Чергове число „Народньої Сили" з 1. квітня редакція випустила в демонстративно-білих барвах. Лише на першій стороні чорніє хрест і жалібний квіт. — У „Впереді" з 1. квітня сконфіскований кінець статті „Екзекутор взяв гуску з яєць".

МОСКВОФІЛЬСЬКИЙ СПІКЕР КОШИЦЬКОЇ РАДІОСТАЦІЇ ЗАЛИШАЄТЬСЯ ДАЛІ?

„Нашъ Путь" повідомляє, що на протести москвофілів із Закарпаття Прага рішила (?), що відомий москвофільський спікер кошицької радіостанції Чепинець таки залишиться на свому становищі і буде далі опоганювати нашу мову диковинним „язичієм". Таким чином Прага, мовляв, анулювала призначення спікером згаданої стації українця-автохтона Лацанича, що мав обняти своє становище з днем 1. травня ц. р.

Сокільська академія в Пардубицях.

З дуже великим моральним і матеріяльним успіхом пройшло 3. квітня ц. р. святкування 5-ліття праці Українського Сокола в Пардубицях, ЧСР, де виступили: Український Сокіл з Праги та Український Академічний Хор. У великій руханковій салі „Сокола" Пардубіце І. було більше, як 500 гостей-чехів та до 200 українців, з яких багато приїхало на цю імпрезу з віддалі аж 70 км. з таких осередків української еміграції, як Добрушка, Йозефів, Градец-Кральови, Кральув Двур та ін.

Виступ руховиків та руховичок з сокільським прапором та Академічного Хору в народніх одягах, промова виховника Союзу Українського Сокільства про сокільську працю як чинник для перемоги правди (по українськи й по чеськи), спів сокільського гимну, вручення адреси Українському Соколові в Пардубицях від Т-ва „Самопомочі українських емігрантів на північно-східні Чехи" з його відділами, що була доставлена штафетою наколесників з Добрушки, через Йозефів, Градец-Кральови, вправи руховиків під проводом начальника М. Лозовюка й руховичок — начальниці М. Антоновичівни як на приладах, так і спільні вправи вільноруч укладу начальника Союзу Фр. Коргоня, народні танці та співи Академічного Хору під дириґуванням інж. Левицького залишили у глядачів глибоке й суцільне враження. Бурхливі оплески, особливо після виступів сокільських танцюристів, довго не вгавали. По вичерпанні програми публика ще довго бавилася при бадьорім товариськім настрою.

Академія була влаштована під протекторатом місцевого Освітнього Комітету (сбору) в Пардубицях у рямках вшанування президента-визвольника Т. Г. Масарика та національного пророка Тараса Шевченка й мала характер реальної за сучасних обставин культурної чесько-української взаємности та зближення.

(У. Т.)

Загальні Збори „Народньої Гостинниці".

В суботу 10. ц. м. відбулись Загальні Збори коoп. „Народня Гостинниця" у власній домівці при вул. Костюшка ч. 1. при участи 69 членів. Зборами проводив голова Н. Ради дир. **Я. Колтунюк**. По звітах дирекції з діяльности Збори признали Н. Раді та Дирекції абсолюторію. По довшій оживленій дискусії промовляли: дир. Ю. Шепарович, дир. А. Палій, п. Сенюта, п. Стецьків, інж. Мудрак, дир. Я. Скопляк, п. Галібей та інші. Майже всі промовці висловились проти касування ресторану і каварні в „Народній Гостинниці". Заявлялись за тим, щоб побудувати „голь" на партері.

З черги на місце трьох вильосованих членів Н. Ради Збори вибрали: **дир. Ю. Шепаровича, дир. А. Палія і дир. Я. Скопляка.**

Вкінці Загальні Збори на внесок дир. Я. Колтунюка висловили щиру подяку уступаючому дир. О. Пащакові за його 37-літню жертвенну працю та збереження майна „Народньої Гостинниці". Збори покінчилися в год. 10-ій вечором.

Відозви й комунікати.

СВЯЧЕНЕ — БЕЗРОБІТНИМ.

Зближається Великдень, день Воскресення та радости. Українські землі в день Воскресення Господнього гомонітимуть звуками дзвонів. Під церквами молодь заведе традиційнію гагілки. Сонце додасть радости, охоти до життя.

Одначе є багато родин, головно в містах, до яких благодать весняного сонця не доходить. Львівські сутерини непривітні сонцю. Українські безробітні не мають щастя користати з небесних благ — дорогоцінних проміннів сонця. Діти й молодь не можуть свобідно бавитись-радіти Великим Днем. Їхні лиця зморщені-старі. Часто вітають вони в себе гостей: голод і холод.

У Свято Воскресення всі українці повинні веселитись та радуватись. Всі можемо причинитися до того, щоб усі бодай у цьому дні були веселі. Тому зложімо бодай скромні датки на українських безробітних при Т-ві „Сила" у Львові, Рутовського 22/III.

Комітет допомоги українським безробітним при Т-ві „Сила" організує для українських безробітних свячене.

Гроші слати на адресу: Торговельно-Промисловий Банк, Львів, вул. Гродзіцьких 1 (для „Сили" на безробітних), натуралії на адресу: Т-во „Сила", Львів, Рутовського 22/III.

Ширший Громадянський Комітет Допомоги Українським Безробітним при Т-ві „Сила" у Львові: о. А. Каштанюк, дир. Я. Скопляк, дир. Ю. Шепарович, проф. О. Ціпановська, проф. Старосольська, д-р О. Бабій, д-р І. Лопатнюк, д-р К. Панькевський, дир. С. Кузик, дир. Ів. Тиктор.

Діловий Комітет: Юліян Петречко, голова; Соня Табора, секр. — Члени: Т. Ковалишин, О. Чорний, І. Савка.

З концертової салі.

ФАН БАЙНУМ — МІНЦЕР.

Останній концерт фільгармонії познайомив нас з новим дириґентом і новим твором. Голяндець **Едвард фан Байнум** має досвід, знання і високу музикальність; прикмети, завдяки яким інтерпретовані ним твори мають своє обличчя і їх слухаємо з зацікавленням. У згаданому концерті це останнє відносилося передовсім до „Карнавалу з Екс" Даріюса Мільода, вперше виконаного у Львові. Це твір написаний „з легкої руки" і напевно самим композитором не трактований як щось дуже поважне; твір, який може повстав у моменті якоїсь „передишки", для відірвання думок від чогось дуже поважного та може й під впливом думок про щось приємне минуле... у Бразилії.

„Карнавал з Екс" іскриться дотепом, бурлить модерними танковими ритмами, кокетує то з атональністю, то знову з дешевенько-патетичною мельодикою, дає всілякі можливости показати пяністові-солістові (Леопольд Мінцер) усю віртуозність пальцевої техніки та ритмічної стійности, а дириґентові й орхестрі — штуку нелегкого супроводу. Слухач врешті має можливість при виконуванні цього твору слухати його з усмішкою і бавитись, не затруднюючи собі голови нікими проблемами — як напр. він це мусів робити у черговій точці концерту, у 3-ій, д-мольній симфонії Брукнера. Її довгота, без ярко контрастових змін, може й томить деякою одноманітністю; але широчезна лінія задуму, подих великого творчого духа каже забути і про це. У програмі була ще чудова Симфонія д-дур Моцарта.

Перед початком концерту орхестра відіграла Жалібний Марш, складаючи в той спосіб пошану памяти великого Кароля Шимановського.

ант. руд.

По широкому світі.

Бельгійський міністр справедливости подався до димісії, яка — як твердить премієр — не має нічого спільного з вчорашніми виборами.

Турецький премієр приїхав з міністром закордонних справ до Білгороду.

Італійський диктатор Мусоліні мабуть приїде небавом до Німеччини, ревізитувати Гітлера, що свого часу був стрінувся з Мусоліні́ем у Венеції.

СССР ліквідує свою торговельну місію в Берліні. 140 службовиків уже відправлено, лишилося лише 20, які замикають книги.

Французький франк знову спав до курсу з минулої пятниці.

З опери.

ВЕРДІ: „ТРУБАДУР"; ПУЧЧІНІ: „ТОСКА".

Коли в оперового співака сполучені прикмети: знаменитого, чи бодай дуже доброго голосу, музикальности, гарного зовнішнього вигляду (= гарне лице плюс струнка фіґура) та сценічної свободи — тоді тільки бачимо ріжницю між таким співаком і таким, якому бракує хочби одної з тих прикмет. І тому артистів букарештенської опери **Дору Кізнер-Масіні, Діну Бодеску і Сербана Тасіяна** вся публика приймала оваційно, бо всі вони троє мають усі згадані прикмети у великій мірі. В найбільшій — тенор Бодеску, якому феноменальна „гора", ідеальний зовнішній вигляд, повна свобода рухів і гри та знамените знання партій вказують шлях світової карієри.

Згадані співаки виступили у „Трубадурі" й „Тосці". У „Трубадурі" — цій, бодай найбільш запутаній і незрозумілій опері з усіх, в якій мабуть і сам лібретист не зовсім визнавався, „хто, де, коли і з ким" — головну мецосопранову партію — Азучени —виконала — **Евгенія Зарицька**. Про сценічний талант і музикальність була нагода писати недавно по двох перших оперових виступах цієї співачки. Але, голос п. Зарицької мілий ліричний, мягкий, дуже приємної барви є малий і покищо зі слабими верхами, тому для такої драматичної партії, як Азучена, ані не надається, ані не може її витримати. Співання таких партій, поки голос відповідно не пошириться і не покріпшає, буде все тільки небезпечним і некорисним експериментом; небезпечних і для співака і для його партнерів. З драматичного боку провела п. Зарицька трудну партію Азучени дуже добре і заслужила на повне признання.

З інших співаків, які брали участь в обох виставах (дуже добрі: Романовський, Глядій, Ліпчинський), хочу звернути окрему увагу на п. **Слоневську** (голос пастушка в „Тосці"), якої чудовий альт є одним з найкращих голосів, що їх ми чули у адептів опери в останніх роках у Львові.

Диригував обома операми **Еґіціо Массіні** — просто блискуче.

ант. руд.

Зі судової салі.

9 МІСЯЦІВ ЗА ПОШИРЕННЯ „ДЗВІНОЧКА".

Перед замісцевим виділом у Сяноці окружного суду в Яслі відбулась карна розправа против **о. Василя Гарцули** завідателя парохії у Скородній біля Лютовиськ. Суд засудив **о. В. Гарцулу на 9 місяців вязниці з припиненням кари** за те, що роздавав шкільним дітям читати часопис „Дзвіночок", що його заборонила поширювати кураторія між шкільними дітьми і за не відповідну поведінку проти управительки школи.

СТОРІНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

Фільма в школі.

Дня 4. березня відбулася в Варшаві пресова конференція і получений із нею показ фільм та вузькостяжкових апаратів.

Метою того показу було не тільки познайомити із цим мистецтвом представників громадянської опінії, але вказати на важливе значіння вузькостяжкової апаратури у виховній шкільній праці.

Питання поширити кінематографію в школі давно вже вирішили західні держави, де сьогодні стан під цим оглядом такий: Англія: 9.000 апаратів, Німеччина: 12.000, Угорщина: 12.000, Італія: 18.000 і т. д.

В Польщі цією справою занялося Міністерство Віроісповідань і Шкільної Освіти враз із Польською Агенцією Телеграфічною. Обі ці установи намітили вже спільно пляни „скінувати" шкільництво та ввести вузькостижкову апаратуру до шкіл.

Намічена акція йде в двох напрямах:

1) Уможливити шкільним заведенням та громадянським установам набувати проєкційні апарати, можливо технічно удосконалені, безпечні від вогню та передовсім дешеві.

2) Створити складниці фільм, які матимуть постійно добірний матеріял, підібраний за апробатою Мін. Вір. та Шк. Освіти.

Коли йде про практичне введення цієї новини, то відбуватисьме це так, як у корінній Польщі: П. А. Т. буде засобляти школи та громадянські установи в апарати, приняті для цієї цілі на Фільмовому Конгресі в Берліні 1936 р., з плівкою, широкою на 16 міліметрів. Такі апарати мають такі прикмети:

1) Незвичайно низька та доступна ціна: німі апарати від 450 до 1.400 зол., звукові від 2.200 до 2.800 зол.

2) Апарат може обслужити аматор уже по триденному вишколі.

3) Дешеве зберігання апарату, яке не коштує річно більше як 100 зол. та не вимагає окремої, фахової обслуги.

4) Низька вага апарату: звуковий — 40 к., німий від 3—15 кг. і що за цим іде: можливість переносити його з місця на місце та заінсталювати за пять хвилин.

5) Запевнена безпека для глядачів і для будинку з огляду на незапальність стяжки.

6) Часте висвітлювання фільми не нищить її так, як звичайну і тому така стяжка довго задержує свою силу та виразистість.

Коли вже якслід розвинеться „кінофікація" шкільництва, безсумнівно піднесеться рівень навчання завдяки цій системі, яка буде приємною розвагою.

Найновіша продукція „Парамавнту".

Оце відоме, американське виробництво, якому три роки тому загрожувало чисте банкроцтво, в цьому році повернуло знову до давнього блиску. В ньому згуртовані передові актори американського екрану з Гері Купером, Марленою Дітріх, Сільвією Сідней та Франческою Галь.

Сесіль Б. де Міль взявся накручувати чергову свою монументну фільму, де головну жіночу ролю заграє Ф. Галь; Марлена Дітріх робить уже перші знимки до фільми „Янгол", яку режисерує Ернест Любіч.

Гері Купер, якого вважають нині найбільш касовим актором, виступить аж у трьох фільмах, з яких найзамітніша „В тіні самітної сосни".

Дві фільми накручує Кльодет Кольбер, а Дорота Лямур, вродлива маляйка, що з успіхом задебютувала у „Королевій Джунглі", теж задебютує в одній фільмі з Іриною Дюн та Рандольфом Скоттом.

Королина Льомбард та Фред Мек Мюррей дадуть цілу низку веселих, музичних фільм, завдяки яким стали вони обоє тепер найбільш популярною парою в Голівуді.

Нарешті побачимо теж відомого сміхуна Гарольда Льойда, який залишаючи непригожу для нього методу довгих діяльогів, обмежується до своїх давніх веселих штучок, відомих з німої фільми.

Кольоровою фільмою буде „Вайкікі Векенд", якої всі пленерові знимки накручені в Гонолюлю.

Крім цього „Парамавнт" відновляє колишні „архитвори" кіна такі, як: „Парада кохання", „Король прошаків" та „Марокко".

Підготова до коронаційних парад.

У Льондоні відбуваються в гарячковім темпі ріжні приготування до королівської коронації, щоб усе випало згідно з пляном і не було ніяких несподіванок.

Не забули теж англійці і про коней, які мають тягнути величаві королівські карити, карити закордонних гостей та дипльоматів. На площі вправ Альдерсгот відбуваються щоденно вправи доброї сотні расових коней, що їх спроваджено з цілої Англії і приміщено в давніх кавалерійських стайнях.

Вправи, що відбуваються при участи орхестри і давінків виглядають справді дуже ефектовно. Коні в срібному й золотому наряді тягнуть згідно з правильником коронаційних церемоній королівські карити, блискучі від синього лякеру.

Спершу ці вправи незвичайно томили службу, бо коні полошились від кожної дрібниці. Тому теж мусіли коней призвичаювати ступнево до ріжних змін, чи пак нових подробиць у церемоніялі. Отже спершу вводили на площу вправ орхестри, відтак групи вояків, які грали ролю публики, що оплескує та вигукує. Щойно згодом почали призвичаювати коней до правдивого лісу прапорів, що їх підчас переїзду вулицями схилятимуть майже аж до кінських вух.

Всі проби дали дуже добрі висліди і коні вже так як люди приготовані до королівської коронації, хоч до неї ще цілий місяць часу.

—o—

БИК У ТУРЕЦЬКІЙ КАВАРНІ.

У найбільшій каварні турецького міста Балкішер збиралось завжди вполудне багато гостей. Одного дня в само полудне, коли в каварні не було ніодного вільного столика, у великих вхідових дверах каварні станув раптом розгонений бик. Перестрашені ненадійною гостиною гості, кинулись втікати крізь партерові вікна, так, що по кількох секундах не було в каварні нікого тільки один кельнер, який скрився від фортепіяном. Бик перейшовся по салі і ввійшов відтак до сходової клітки. Саме в цій хвилині ввійшли до каварні пожежники і почали обливати бика струями холодної води. Бик почав утікати і щойно під самим горіщем під напором води піддався і дозволив себе на мотузах звести на долину.

В погоні за биком брала участь ціла пожежна сторожа з запасом і постерунок поліції.

—o—

15.000 ТОН ШМЕЛЬЦУ.

З руїн, які залишились після пожежі славної „кришталевої палати" в Льондоні, зібрали тепер 15.000 тон старого заліззя, яке передали до англійських гут як шмельц.

На місці давньої „кришталевої палати" вибудують величезну галю фізичного виховання, яка стане осередком спортового життя Льондону.

СПОРТОВА СТОРІНКА.

УКРАЇНА — II. СОКІЛ 5:0 (2:0).

Другі в черзі в п. р. і перші з весняної рунди мистецькі змагання України принесли нашій репрезентаційній одинацятці не тільки високоцифрову перемогу, але й перше місце в табелі. Коли наша дружина виказуватиме в дальших грах відповідну дозу амбіції та сильне бажання перемоги, тоді успіхи приходитимуть напевно і з ними й титул мистця Округи.

До недільних змагань виступила Україна знов у зміненому складі, який цим разом уповні задоволив. Босий, Воробець, Сврегота — Підлісецький, Пазуняк, Скоцень I. — Магоцький, Мікльош, Петрів, Скоцень II. і Максимів творили добре змонтовану, взагалі вирівнену дружину, яка, колиб була дуже хотіла, моглаб із Соколом виграти в іще вищому відношенні. Цим разом Босий не пописувався своїми робінзонадами, та це не його вина, а радше непорадного нападу Сокола, який лиш дуже рідко (в першій половині) загрожував воротам України. Всеж таки у двох ситуаціях мав Босий змогу виказати свою високу клясу. Воробець і Сврегота чимраз краще розуміються і творять добрану пару оборонців. Сврегота, який на початку сезону виказував доволі слабу форму, стає з метчу на метч кращий. Мяч відбирає із гідним подиву спокоєм та холоднокровністю. Також викопи набирають дальшої прецизности. Писати про Воробця — треба хіба повторювати всі давні похвали. На велике плюс обох оборонців треба записати незвичайно мудру та іноді доцільну фабрикацію „офсайтів", та одночасно радимо обом оборонцям не забувати, що ця тактика не при кожному противнику успішна і що не кожний суддя зуміє так припильно вилавлювати кожну відсторонь, як п. Кухар.

На окрему згадку і похвалу заслуговує цим разом Ахілева пята України — поміч. На першому місці слід поставити молодого грача Пазуняка, який заграв на цій позиції вперше у першій дружині. Його дебют випав зовсім добре. У початкових хвилинах гри виказував Пазуняк ще деяку трему і схвилювання, та згодом розігрався і не тільки що іноді вдавалось йому застопувати трійку нападу Сокола, але час до часу пописувався теж прегарними бомбами на ворота, які лиш завдяки щастю воротаря чи радше похибі стрільця не сиділи у воротах. Правда, чимало ще можна новому середущому помічникові закинути. Його подання до нападу не все були добрі, тактична гра теж не дуже блискуча, але, зважививши молодий вік і запал цього змагуна, можна мати якнайкращі надії на майбутнє. Добре випала теж гра обох бічних помічників, Підлісецького і Скоценя. Зокрема цей останній трохи уговкався і пильнував цим разом краще своєї позиції. У сумі поміч була краща, як на попередніх змаганнях, одначе все ще була слабша від оборони і нападу.

У нападі заграв на середині Петрів, який видав грі цієї лінії не тільки окремий стиль, але теж пробоєву силу. Бо хоч сам не пробоєвець, обох своїх співграчів Мікльоша і Скоценя II. постійно висилав до бою, виладаючи їм мяч у найдогідніших позиціях. При цьому й сам не забував про найважніше завдання кожного нападника про стріл. При грі Петрова краще теж випали оба лучники, так, що годі сказати, котрий із них був кращий. Оба крайники вдоволили. Максимів змагався дуже часто стріляти на ворота тоді, коли повинен був подати необставленій трійці нападу. Ці його стрілецькі амбіції зменшують до деякої міри його вартість як крайника, хоч треба признати, що двоє воріт Петрова впали з його подань. Магоцький мав пеха у стрілах, хоч кілька разів умів знаменито втекти помічникам та оборонцям Сокола.

Хід гри: Перші хвилини приносять отверту гру. Обі дружини випробовують себе взаємно та болотнисте грище. Такий стан тріває приблизно 10 хвилин. Україна натискає і в 12 хвилинах Скоцень II. приймає подання свого брата, подає головою понад оборонців Міклььошеві, який зблизька стріляє перші ворота. Шість хвилин пізніше Міклььош подає Скоценеві, і він стріляє поміж ноги воротареві. Україна пересиджує чимраз частіше на половині Сокола, але ні бомби Петрова ні гострий приземний стріл Пазуняка не попадають до воріт. Щойно в другій половині Україна осягає повну перевагу і добуває в 10 хв. (Максимів-Петрів), 14 хв. (Петрів стріляє півволеєм у правий ріжок) двоє воріт. Сокіл зачинає грати дуже гостро та брутально. Жертвою цієї гри паде Скоцень II., який мусить із розбитим підбиттям зійти з грища. Хоч Україна грає до кінця в десятку, всеж таки добуває Воробець із вільного у 25 хв. ще пяті ворота. Під кінець Україна спочиває на лаврах та обмежується до дефензивної гри. Суддя п. Кухар мусить чимраз частіше інтервеніювати та успокоювати вільними й упімненнями розпалених грачів Сокола.

При цій нагоді варто собі пригадати, що в осінній рунді перемогла також Україна 5:0 того самого противника. Глядачів, що не злякались сльоти, було приблизно 1.200.

Суддював дуже поправно п. Кухар.

УКРАЇНА І Б — ЗОРЯ 4:2 (2:1).

Товариські змагання, до яких виступили дружини в таких складах: Україна: Солецький, Віняз, Романець, — Харина, Олійник, Король, — Петришин, Сиротюк, Хомишинець, Богурад, Молоха. — Зоря: Шапельський, Зілинський, Ковалів, — Садовий, Андрійчук, Жовнір, — Юськевич I, Крушельницький, Міклььош, Микитин, Юськевич II. Ворота для України здобули Хомишинець 2, Богурад і Петришин; для Зорі Міклььош і Микитин.

Україна І б. була технічно краща і виграла заслужено, одначе не виказала такої помітної переваги, якої можнаб надіятися від дружини, скріпленої лігоаими. В нападі заграли добре Хомишинець і Богурад, яким теж приходає у великій мірі заслуга перемоги. Хомишинець повинен рішуче позбутись своєї повільности, бо крім цієї хиби він зовсім добрий і вартісний грач. Оба крилові слабі — Сиротюк безнадійний. Добре грав теж Романець на обороні і Король на помочі.

Зоря, як дружина в цілости, ще не зовсім зіграна. В нападі найліпші Міклььош і Микитин. У інших побутує надалі тамтогорічний гріх: брак старту до мяча і непотрібний „дріблінг" аж до утрати мяча. В помочі добрий Андрійчук. На обороні Зілинський певніший від Коваліва, одначе за часті „кікси" і брак чистого викопу наражують дружину на непотрібні втрати воріт. При відповіднім і послідовнім тренінгу і по усуненні вищенаведених хиб, а також при більшій дозі амбіції може Зоря стати справді грізною і доброю дружиною.

ТАБЕЛЯ ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

1. **Україна**	**11**	**18:4**	**44:8**
2. Чорні	10	17:3	27:15
3. Ресовія	10	15:5	33:16
4. Р. К. С.	10	11:8	20:17
5. Гасмонея	9	10:9	10:9
6. Чувай	10	10:10	24:31
7. Огнісько	11	10:12	19:31
8. Корона	11	9:13	13:21
9. Погонь І б	9	5:11	19:26
10. Лехія	9	4:14	9:17
11. Польонія	8	4:12	8:16
12. II. Сокіл	10	3:17	13:33

ЛЬВІВ. **ПАСТ — Степ 5:2 (2:2)** Ворота для Степу добули Лейбюк і Попьчишин. Видців до 300

РЯШІВ. СЯН — РЕСОВІЯ 2:3 (0:3).

Сян був уже на порозі нового успіху, бо колиб мав більше щастя, міг виїхати переможцем і з Ряшева. Ворота для Сяну добув Партика, для Ресовії Котельницький 2 і Гагендорф. Ряшівська публика сильно допінгувала перемиську дружину, коли вона осягнула в другій половині рішучу перевагу.

ПЕРЕМИШЛЬ. **Сян II — Польна II 1:0 (1:0).**

ПЕРЕМИШЛЬ. **Сян III — Т. С. М. 1:0 (0:0).**

КАЛУШ. **Пролом — ТЕСП 2:0.** У товариських змаганнях переміг певно Пролом сильну фабричну дружину з Калуша.

ДРОГОБИЧ. **Ватра — Кадіма (Борислав) 0:4.** Перший виступ української дружини закінчився поразкою.

МИСТЕЦТВО У. С. С.

Богун — УРСК 10:3 (7:0). Ці змагання залишились ще з осінньої рунди. УРСК виступив без відповідної підготови в ослабленому складі та з резервовим воротарем. В першій половині змагуни УРСК-у не могли освоїтись з грищем і з мячем. Щойно в другій половині розігрались і поправили дещо вислід. Суддював п. Поваянюк.

ІНШІ ВИСЛІДИ ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Чувай — Лехія 3:0 (1:0).

ПЕРЕМИШЛЬ. Погонь І б — Польонія 1:0. Погонь з Альбанським на воротах і Єжевським в обороні. Гра на низькому рівні.

ДЕРЖАВНА ЛІГА.

КАТОВИЦІ. АКС — Рух 3:1. Сензаційна перемога новика над мистцем Ліги.

КРАКІВ. Висла — Л. К. С. 6:2.

КРАКІВ. Варта — Гарбарня 3:1.

ВАРШАВА. Варшавянка — Краковія 2:2.

МИСТЕЦТВА СТАН. КЛ. А:

Ревера — Покуття 1:1 (1:1).

Стшелец (Брошнів) — Ґурка 0:1 (0:1). В табелі веде Ревера перед Ґуркою і Раз-Два-Тши.

Мистецтва кл. Б:

Єдносьць — Світ (Монаст.) 1:3; Гакоаг — Станіславів'я 0:0; Адміра — Бистшица (Ст.) 5:0

СТРИЙ. Стриянка — Тур 4:1 (2:1).

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ

ПЕРЕМИШЛЬ. Польна — Електровня 2:1 (2:1).

ЛЬВІВ. Погонь — Гасмонея 3:2; Чорні — ТСЛ 5:0; РКС — Світесь 3:1.

ТОРУНЬ. Ґедания — СК Вайс 5:0.

КАРВІНА. Польонія (Карвіна) — КС Оломунец 1:1.

СЕНЗАЦІЯ ЧЕСЬКОЇ ЛІГИ.

ПРАГА. **Русь — Вікторія Жіжков 3:2.** Ці змагання відбулись у рямках спільної імпрези Славія-Спарта. Перемога Руси на чужому грунті справді вартісна, але має тільки моральне значіння.

Інші вислідн. Славія — Спарта 2:0; Кладно — Жіденіце 3:2; Братислава — Простейов 2:0; С. К. Пільзно — Мор. Славія 7:1.

ДОВБУШ — ЧИТАТТЯ СУЧИВИЙ 5:0.

В неділю 4. ц. м. грав черновецький Довбуш мистецькі змагання з румунською дружиною Читатте Сучивий, яку переміг 5:0. В мистецькій табелі дивізії „Ц" веде Довбуш з 11 добутими пунктами перед Стадіюл Ч. Ф. Р. (10 п.), Мазабі (Кишинев), Г. Л. А. (Радівці), Траяном (Тігіна), Вікторією (Яссн) і Читатте Сучивий.

МІЖНАРОДНІ ЗМАГАННЯ.

БАЗЕЛЬ. Мадярщина — Швайцарія 5:1 (2:0).

ПАРИЖ. Чехословаччина — Франція 2:2 (2:1); Франція — Бельгія 7:0, змагання студентських дружин.

ПАРИЖ. Чарльтон — Франція 5:2 (3:0). Ці змагання відбулися замість змагань Італія — Франція.

ЧВЕРТЬФІНАЛ ЗА ЧАШУ АВСТРІЇ.

ВІДЕНЬ, 11. 4. Вислідн змагань: Австрія — Адміра 3:1 (2:1). Був це найбільш цікавий метч при 19.000 глядачів. Всі ворота для Австрії добув Шінделяр. Рапід — Фльорідсдорф 6:4; Вієнна — Ґрацер А. К. 5:0; Спортклюб — Постспорт 0:0. Цей останній метч не дав висліду і буде повторений.

ВІДБИВАНКОВИЙ ТУРНІР ПЛАЮ.

В суботу й неділю 10. і 11. п. м. відбувся відбиванковий турнір зорганізований львівським Пласм у салі Сокола-Батька. Вислідн цього турніру такі:

Мужчини: Сокіл IV (II) — Черник II. 0:2, Черник II — Плай (Самбір) 1:2, **Сокіл IV — Плай I 0:2,** Плай II — Сокіл IV (II) 2:1, Черник I — Дніпро 2:1.

До фіналів увійшли: Плай (Самбір), Плай I., Плай II. і Черник I.

Вислідн фіналів: Плай (Самбір) — **Черник 2:0,** Плай I — Плай II 2:0, Плай (Самбір) — Плай II 2:1, Черник — Плай I. 2:0, Черник — Плай II 2:0, Плай (Самбір) — Плай I. 2:0. Перше місце здобув Плай (Самбір), 2) Черник I., 3) Плай I., 4) Плай II.

Жінки: Дніпро I — Плай I 2:1, Плай III — Сокіл IV 2:0, Дніпро — Буревій 2:1.

Фінальні розгривки: Дніпро I — Плай II 0:2, Дніпро II — Плай III 0:2, Плай II — Дніпро II 2:0, Дніпро I — Дніпро II 2:0, Плай II — Плай III 2:0. Перше місце здобув Плай II., 2) Дніпро I., 3) Плай III, 4) Плай II.

Переможці дістали за перші місця срібні плякети, дружини, які здобули другі місця дістали жетони.

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

Скандальний біг навпростець за мистецтво Польщі У неділю 11. 4. відбувся у Львові біг навпростець за мист. Польщі. На старті станули чільні змагуни Польщі. Однак через дуже погану організацію, що нею займався Сокул-Мацеж — біг закінчився кольосальним скандалом: змагуни змилили трасу й замість 10 км перебігли 14 км. Біг уневажнено.

Спортові новинки.

Нова спортова секція в С. К „Зоря". До ряду спортових секцій С. К. Зоря прибула нова, а саме жіноча секція спортових гор. Секція почала вже свою діяльність і організує жіночу ремісничу молодь. З огляду на численний і добірний матеріял є надія, що секція небавом розвине ширшу діяльність і цим заповнить люку, яка давалася відчувати через брак спортової організації української жіночої реміснич. молоді у Львові.

Український В. С. — Д. А. Спортсбрідер. Українська студентська дружина „Український В. С." починає 18. ц. м. перші змагання за мистецтво празьких високих шкіл. У середу 7. ц. м. розльосовано нашу дружину до групи А, в якій грають: 1) Д. А. Спортсбрідер, 2) Главкова колей, 3) Стракова Академіє, 4) С. А. С., 5) Український В. С., 6) вільне місце. Дві найкращі дружини з групи А і В ділдуть до фіналу, де будуть змагатися за першенство. Українці цього року зовсім змінили воротаря та оборону, останні лінії залишили в загальних рисах ті самі. Грачі вже підготовані, відбули кілька тренінгів і твердо вірять, що при сприятливих обставинах здобудуть гідне місце.

Ще одні відкликані змагання. В минулу неділю мала італійська дружина Ювентус з Торіно розіграти в Ніцці товариські змагання. В останній хвилині на

доручення фашистівської партії ці змагання відклали.

Совгановий спорт у Берліні. Провідний тиждень стоїть у Берліні під знаком совганкового спорту, що притягає щоденно тисячі глядачів до Спортової Палати. Як звичайно, так і тепер брали участь у змаганнях найкращі світові сили, між ними С. Колерс і незрівнана пара Гербер-Баєр. Гапаючі змагання берлінської і празької дружини покінчилися перемогою празьан 3:2.

КОМУНІКАТ С. Т. УКРАЇНА.

С. Т. Україна відновлює діяльність своєї легкоатлетичної секції, тому звертається з закликом до всіх охочих займатися цю прегарну ділянку спорту, що є підставою правильної заправи, зголошуватися до провідника легкоатлетичної секції С. Т. Україна п. Теофіля Вішки в домівці т-ва кожної середи від год. 7—9. веч. Секція творитиме два відділи — жіночий і мужеський

НОВИНКИ.

— **Найкращі лиси, пелерини** виконує і поручає **Ю. Глушевський, пл. Капітульна ч. 3.,** тел. 254-46. Приймаю футра літом до переховання.

— **Повідомляю** та прошу тих усіх Вель. Отців, які дістали книжечку під нагол. „Зміни своє життя", щоб були ласкаві прислати належність у висоті 70 сот. на адресу „Лицарство Пресв. Богородиці" розрахунковим переказом ч. 233, з зазначенням, що гроші посилають за вище згадану брошурку. — **о. Д-р Осип Кладочний.**

— **Кріза сучасних державних систем і клясократична ідея Липинського.** На таку тему відбудеться відчит м-ра Маріяна Козака в салі „Української Бесіди" (вул. Рутовського 22) в четвер 15. ц. м. Початок в год. 18.30, вступ вільний.

— **Академічні реколекції.** Академічне душпастирство подає до відома студентству високих шкіл у Львові, що академ. реколекції відбудуться в церкві св. Спаса при вул. Краківській у днях від 18. IV. до 24. IV. ц. р. Реколекції почнуться в неділю 18. квітня ц. р. в 19. год. Реколекційні науки будуть відбуватися щоденно в 19. год. В суботу 24. IV. св. Сповідь від 15. год. У неділю 25. IV. архиєрейська Служба Божа та спільне св. Причастя в церкві св. Юра. По богослуженні Е. Митрополит уділить присутнім врх. благословення. Львів, 12. квітня 1937. р. — За Академічне Душпастирство: о. д-р О. Кладочний.

— **Святочна академія в честь проф. д-ра О. Колесси.** В неділю 25. квітня ц. р. в год. 11-ій передполуднем відбудеться святочна академія для вшанування 70 літ (1867—1937) народження ректора Українського Вільного Університету у Празі проф. д-ра О. Колесси у великій авдиторії фільософічного факультету у Празі V, вул. Бржегова ч. 5. До програми входить вступне слово голови Ювилейного Комітету проф. д-ра І. Горбачевського, слово проф. д-ра Ст. Смаль-Стоцького, реферат проф. Л. Білецького та привітання.

— **Любка Колесса** 8. ц. м. виступила в Льондоні (у Grotrian Hall) зі своїм концертом. У програмі були твори Баха, Шопена, Нижанківського (Варіяції на українські народні пісні) та Шумана. Прегарно видані програми були прикрашені портретом піаністки. На одній з рекламових листків представлено її в українським народним строї.

— **Пані Марголіна,** дружина б. сенатора і б. голови Української Надзвичайної Дипльоматичної Місії в Льондоні А. Марголіна, померла 8. березня ц. р. у Вашингтоні.

— **На 10. міжнародній фотографічній виставі** („Ірис") відзначено медалею експонат українського фотографа з УССР Кархаліна за фотопейзаж „Річка Стрижень на Чернігівщині".

— **Скарб старовинних монет з 1664—1708 рр.** викопала в с. Стрижівці, любарського району Явдоха Кавун. Знахідку відіслали до музею.

— **З життя „Сурми".** На днях відбулися у Львові Загальні Збори Українського Співацького Товариства „Сурма". По складенні звітів з діяльности та признанні абсолюторії уступаючому Видідові вибрано новий Видил у такому складі: голова інж. Гузар Ярослав, заст. голови д-р Маркіян Смішко, секретар м-р Вол. Процінський, диригент дир. Омел. Плешкевич, заст. диригента О. Гапій, програмовий референт Зен. Попель, касієр І. Гірняк, бібліотекар Тарнавський. Рівночасно повідомляємо охочих вступити в члени Товариства, що нових членів приймаємо кожного понеділка на пробі в год. 19.30, що відбувається в малій салі Муз. Товариства ім. М. Лисенка, одначе не пізніше 1. травня ц. р.

— **Український тенор у радіо.** В неділю 11. IV. проспівав у львівськім радіо наш відомий тенор Василь Тисяк низку пісень українських композиторів: М. Лисенка, Н. Нижанківського, Б. Кудрика, М. Колесси і М. Гайворонського. Голос В. Тисяка дуже добре надається до радіопередачі і тому слухачі мали повне вдоволення. Співак опрацював свій репертуар дбайливо, а низку лемківських пісень у гармонізації М. Колесси відспівав з правдивим артизмом.

— **Самовбивства у світлі статистики.** Головний Статистичний Уряд подав такі дані дотично самогубств по віроісповіданнях. Минулого року наложило на себе руку 3.303 осіб римокат. віроісповідання (1.881 мужчин і 1.422 жінок), 366 осіб мойсеєвого віроісповідання, 297 гр.-католиків (181 мужчин і 116 жінок), 284 православних, 166 евангеликів і 34 особи інших віроісповідань. На 100.000 мешканців випадає 19,2 самовбивств евангеликів, 14,9 римо-католиків, 11,4 жидів, 8,3 греко-католиків і 7 православних. З того самовбивства покінчилось смертю у 1.780 випадках для римо-католиків. Згинуло 221 жидів, 218 греко-католиків, 212 православних, 132 евангеликів і 27 осіб інших віроісповідань. На 100.000 мешканців найбільше смертних випадків виказують також евангелики 8.1, жиди 6.9, гр.-кат. 6.1, православні 6,2.

— **Кандидати на місце директора Міського Театру у Львові.** На розписаний міською радою конкурс на місце арендаря Міського Театру у Львові покищо зголосилися: директор камерального театру у Варшаві артист Кароль Адвентович; артист і комедіописьменник д-р Зигмунт Новаковський з Кракова разом із режисером львівського театру Тадеем Невировичем; дальше — автор драм д-р Тадей Конвчинський і критик та автор комедій Адам Гжимала-Седлецький, вкінці артист і знавець опер Р. Врага. Говорять також про кандидатуру Адама Дідура.

— **Автострада Львів—Жовква.** На відтинку гостинця Львів—Жовква почали вже дальшу будову автостради і як заповідають фахівці дійде вона цього року до границі львівського й жовківського повіту, до громади Дорошів Великий під Куликовом.

— **Зміни на становищі старостів.** У звязку з перенесенням дотеперішнього повітового зборівського старости А. Коцула на таке саме становище до Ярославе, зборівським старостою буде імовірно староста з Камінки Р. Кульпінський.

— **Львівська хроніка.** Трамвай ч. 4 віхав на Курковій вулиці на таксівку. — Перед судом відповідає вдова Апольонія Матис (Кордецького 30), що змушувала 8-літню дівчинку до неморальности. — Один 17-літній гімназист стрілив собі до грудей в домі одного промисловця, якого дочку любив; його стан грізний.

— **Краєва хроніка.** Злодії вломилися до „Задаткової Каси" в Камінці Стр. і по розбиттю каси вкрали коло 2.000 зол. готівки. — Жінка начальника залізничої стації в Микуличині Сабіна Кох намагалася відобрати собі життя перетинаючи собі жили на руках. — У домі Ф. Одинака в Тарасівці пов. Збараж вибухла пожежа, яка знищила 4 мешкальні доми і 14 господарських будинків разом з інвентарем.

— **Нова варшавська радіостація.** Від понеділка 12. ц. м. Польське Радіо урухомило нову стацію Варшава 2, яка працюватиме крім Варшави 1 на середніх хвилях 216,8 м. Програму Варшави надаватимуть в год. 13.10—15.40 і від 23—24. У звязку з тим авдиції Варшави 1 будуть кінчитись в год. 23 і радіослухачі, які захочуть слухати програму в пізнішому часі, мусітимуть перелучити апарати з довгих филь Варшави 1 на середні Варшави 2.

— **Міжнароднє співоче свято у Будапешті.** Краєвий союз мадярських товариств улаштовує з нагоди свого 70-літнього ювилею від 5. до 8. серпня міжнароднє свято, на яке запрошує співочі товариства всіх країв. Товариства, які хотілиб брати участь у святі, а не дістали запрошень, повинні звернутись на адресу згаданого союзу у Будапешті.

— **Німецькі втрати.** Німецька наука понесла в останньому часі важкі втрати в особах визначних учених Бернекера, Гібнера й Дайсмана. З **Бернекером** зійшов у могилу один з найкращих німецьких славістів, ученик А. Лескіна, що щойно в лютому ц. р. покинув свою катедру славянської фільольогії в Мінхені і перейшов на пенсію. Проф. Бернекер помер у 64. р. життя, але вже довго нездужав і тому не мав змоги брати живішої участи в науковій праці. — Проф. д-р Артур **Гібнер,** германіст берлінського університету, помер у силі віку, не докінчивши праці над „Атлясом німецької етнографії" і новим словником братів Ґрімів, що довго ще будуть для всіх зразком того, як слід такі праці робити. — В особі проф. **Дайсмана** тратить Німеччина одного з найбільших клясиків німецької теольогічної науки. Проф. Дайсман дуже щиро та прихильно ставився до українських справ і вже з цього боку заслуговує на окрему згадку. **З. К.**

— **Жіночий феномен.** В американському місті Денвер знаходиться 6-літня дівчинка Варвара Дженкінс, що вже від 3-го року проявляє незвичайний куховарських хист. Нині вона вміє варити сто страв, які сама складає, без помочі книжки. Варить скоро, чисто і дуже смачно. Що більше; вона почала вже вчити свого мистецтва старші жінки. Є вже всякі фірми, які платять малій дівчинці гонорарі, щоб вона дозволила дати своє прізвище на ново придумані собою страви.

— **Клюб соломяних вдовиць.** У місті Мельбурн заснували жінки клюб „соломяних вдовиць". Є це жінки, яких чоловіки мають таке заняття, що часто мусять на довший час покидати свій дім. Основниця і голова товариства якась пані Джейн Паркер нарікала вже двацять років, що її чоловіка вічно нема дома. Тепер вона пошукала собі товаришки недолі, з якими може разом сходитися. У новому клюбі є щодня якась розвага: відчити, вистави, танці, гутірки, карти. До клюбу приймають жінок з ріжних верств населення. Тепер прийде черга на чоловіків, які нераз будуть самотно чекати в хаті, заки жінка вернеться із свого клюбу.

— **Щось страшить у домі засудженця.** У французькому місті Лімож мешканці зацікавились оповіданням вдови Дарділяк, якої чоловік згинув минулого місяця на гільйотині. Від часу смерти її чоловіка вночі чула вона на горищі свого дому страшні крики. Коли один її кревняк — ночував там, щоб перевірити „духа" дістав удар у голову вночі, коли хотів після криків увійти на горище. Люди в селі вірять,що Дарділяка засудили невинно і тому його душа не зазнає спокою. З Парижа виїде комісія для розсліду цих явищ.

— **Сіоністи купують землю в Палестині.** В останньому часі ріжні сіоністичні організації купили більші терени в долині Йордану та Галилеї так, що з попередньо придбаними теренами зможуть там помістити яких 150.000 жидів. Нова земля дуже плодовита і має гарний краєвид. На її викуп складалися жиди з цілого світу.

— **Макабричний вбивник.** Андре Теріє вояк 10. полку французької кольоніяльної артилерії, що стоїть в Ріель убив минулої ночі любовника своєї сестри Рімбольди. Після вбивства Теріє пішов до Жіан в окрузі Льоари і позбивав своїх родичів. В Жіан сів він на таксівку і велів себе завезти до Віші. Там убивши шофера, відібрав собі життя.

— **Ріжні вістки.** Брітійський уряд надумується, чи не підвищити пенсії з 400 фунт. шт. на 600; мотиви — висока життєва стопа і вища плата послів в англійських домініях. — У Ляйпцігу відбувся зїзд 3.000 інструкторів танців, вони будуть учити селян народніх танців, щоб танці не пропадали серед простолюддя. — У Брні віднайдено в одному сейфі шкатулку з таємними документами Габсбургів; частина з них має розяснювати трагедію архикнязя Рудольфа. Шкатулку сховав там у свій час гофмаршал цісаря Франца Йосифа. — У Токіо відкрили клюб самогубців; при одному з них знайшли записку: „Члени клюбу признають, що життя це нещастя; вони приймають на себе обовязок у відомий момент положити край свому існуванню і шукати щастя у кращому світі". — Уперше від довгих літ у Монако трапився страйк робітників газової фабрики

Дописи.

ГОРОДОК.

Заг. Збори філії „Просвіти". В дні 30. березня відбулися звичайні Загальні Збори Філії „Просвіти в Городку, на які прибуло 35 делегатів від 20 читалень, 2[illegible] фізичних членів і коло 40 гостей. Збори відкрив голова Філії дир. Ковальчук Володимир, що привітав присутніх, згадав померших членів Філії, яких память ушанували присутні повстанням з місць та 1-хвилиною мовчанкою. Секретар Т-ва м-р Андрушишин Степан здав загальний звіт з праці Виділу за цілий рік. Праця Виділу йшла головно в напрямі поширення читальняних бібліотек і наладнання членства по читальнях. З цього приводу Виділ відбув 63 поїздки на село з рефератами про значення книжки і вагу освітньої організації. Заложено 4 нові читальні: 1) у Великополі, 2) у Косівці, 3) у Порічу Любінськім і 4) у Путятичах. Урядовець Філії Шевчик Василь здав точний організаційний звіт зі стану читалень у повіті. Городецька філія начислює 29 читалень, з них була лиш одна у звітовому році недільна. У порівнанні з минулим роком стан багато кращий, на що вказують цифри з статистик, які зросли вдвоє (а то й утроє), [illegible] число т. зв. „паперових членів" на 50 проц. знач-

же. Стан цей треба вважати дуже відрадним. Після звітів і дискусії над ними Загальні Збори одноголосно вибрали головою о. Миколу Думанського, пароха села Добростани. В склад Виділу ввійшли: радн. Сухий Володимир — заст. голови, м-р Андрущишин Степан — секретар, нач. Писарівський Теодор — скарбник, о. Шуст Ярослав — контрольор, п. Янчура Михайло і п. Цап Михайло. До Провірної Комісії вибрано: дир. Лантуху Стефана, м-ра Татуха Михайла й о. Стасишина Григорія. Наприкінці Загальні Збори приняли оте рішення: 1) Кожна читальня призначить у цілости дохід з одної літньої імпрези на будову Народнього Дому в Городку. 2) Кожна читальня подбає в цьому році за власний прапор. 3) Кожна читальня приступить обовязково до Просвітянського Банку при Т-ві „Просвіта" у Львові. Гарячим закликом до дальшої успішної праці на освітньому полі і відспіванням національного гимну Збори закінчилися.

СТРИЙ.

Реколекції в Стрию. Заходом теперішнього завідателя Стрия о. Гаврилишина відбулись у парохіяльній церкві великопостні реколекції для парохіян. Реколекції тривали 8 днів від 28. березня до 4 квітня п. р. Проводником реколекцій був о. І. Назарко ЧСВВ, голова Т-ва Марійських Дружин. Гарні його проповіді, повні життя і духового змісту, стягали щоденно великі маси вірних не лише місцевих парохіян інтелігентів та міщан, але також селян з довколичних сіл, ба навіть з місцевої латинської парохії. Щоденно відбувалися дві проповіди з богослуженням, суплікацією та благословенням, одна наука для міщанства, друга для інтелігенції. На обох проповідях церква була набита так, що люди мліли зі стиску, а багато вірних мусіло стояти на дворі. Ще раз мали стрияни нагоду переконатися, як дуже необхідно побільшити церкву. Три дні по черзі відбувалася сповідь, а остатнього дня приступила коло тисяча вірних до св. Тайн. Крім реколекцій для парохії о. провідник дав ще реколекції для молоді обох гімназій та окремі конференції для кат. товариств. Вдячні за такий удатний успіх реколекцій парохіяни Стрия враз зі своїм душпастирем горячими словами подяки прощали о. провідника на стації в день його відїзду і своєю численною присутністю на стації намагались нагородити о. провідника за його жертвенну працю.

ХОДОРІВЩИНА.

Закінчення ветеринарно-господарського курсу. Філія Т-ва „Сільський Господар" у Ходорові уладила в часі від 16. лютого до 31. березня п. р. ветеринарно-господарський курс у салі читальні „Просвіти" в Чорнім Острові. Курс пройшов з успіхом, бо всі курсанти працювали дуже пильно і з захопленням. Курсанти в числі 69 з 31 громад скінчили курс з добрим успіхом. Не було курсантів з 12 громад Ходорівщини, а найприкріше, що ніхто о міщан Ходорова не вписався на курс. Так і видно, що міста є позаду, а села працюють на всіх ділянках. Дня 2. п. м. відбулося закінчення курсу в салі Українбанку в Ходорові. Курсанти і гості виповнили салю і голова філії „С. Г." Василь Кузьмак, відкрив свято довшою промовою, згадавши про тяжкі обставини, в яких відбувався курс і висуваючи, які обовязки ждуть курсантів у їх селах. Закликав до дальшої науки, до закладання садів, винишь те до праці у кружках „С. Г.", щоб при допомозі розумної господарки підвести доходовість селянських господарств. Вкінці побажав курсантам найкращих успіхів у дальшій праці для себе і свого народу. П. Василь Глібовицький зі Львова роздав курсантам свідоцтва і виголосив обширний реферат про фізичне виховання молоді, за що присутні нагородили його гучними оплесками. Хор курсантів під орудою п. Прокопика відспівав поправно „Над моєю вітчиною", „Ой впав стрілець" і „Заспіваймо разом брата". Свято закінчив гарною промовою інж. агроном Микола Самокішин, управитель курсу, після чого курсанти і приявні відспівали національний гимн. Опісля відбулася спільна фотографія, що її виконав справно агроном Марко Савків з Колоколина. На закінченні курсу не було з централі „С. Г." нікого.

СТАНИСЛАВІВ.

Драм. гурток „Сфінкс" приготовляє пєсу на пять дій І. Сургучева „Осінні скрипки", яка піде 3. дня Великодних Свят. В головних ролях виступлять: Ліда Каратницька, Ол. Катамай, Нуся Борковська й Тар. Ліськевич. Увесь дохід призначив „Сфінкс" на Т.О.М.

Взірцевий Шевченківський концерт. Мин. неділі відбувся в Угринові Горішнім святочний Шевченківський концерт, що може стати зразком не лише для села, але, на жаль, і для неодного міста. Стільки ентузіязму, стільки вкладу праці рідко де можна стрінути. Концерт приготовив П. Федишин, район. організатор „Просвіти", враз із виділом читальні, який щиро допомагав йому, головно пп. Д. Слободян і Вівчаренко, голова й касієр читальні. На багату й гарно дібрану програму зложились ось-такі точки: 1) 8 пісень у виконанні муж. хору „Думка"; 2) Вступне слово — виголосив П. Федишин; 3) „Тополя" — деклямувала дуже гарно Параня Слободян; 4) „Присяга Тарасові" — збірна деклямація членів „Молодої Просвіти"; 5) „Ворог України" — деклямація хлопчика й дівчинки у дошкільному віці; 6) „Посланіє" — декл. Р. Саведчука; 7) „Розрита могила" — інсценізація у виконанні посестер місцевого „Сокола", що викликала могутнє враження. Закінчився концерт нац. гимном. Обширна саля була переповнена публикою, що вислухувала кожної точки з правдивим пієтизмом. Угринів Горішній величаво звеличав память Кобзаря і цим доказав, що всякі наклепи й обріхування ріжних наших червоних громил є звичайними лайками й виявами злости, що Угринів Горішній під проводом район. організатора ступає твердо національним шляхом: вибудування в короткому часі гарного будинку, грубо понад 300 (!) членів читальні й остатнє величаве Шевченківське свято — це найкраща відповідь червоним демагогам. Славно, угринівці!

Б. Л.

Молодь — Шевченкові. Мин. вівтірка заходом середньошкільної молоді відбулась у салі „Сокола" академія в честь Шевченка. Програма складалася з двох частин: хорально-деклияматорської і І. дії „Катерини" Аркаса. На програму І. частини склались такі точки: „Заповіт" — міш. хор; 1) Матіїв-Мельник „Кобзар" — декл. Д. Дрогобицька; 2) Шевченка-Лисенко: „Хор бранців" — муж. хор „16"; 3) „Жінка у творчості Т. Шевченка" та цикль деклямацій у виконанні учениць „Р. Ш.": а) „Неофіти", б) „Плач Ярославни", в) „Лілея"; 4) „Промова" — В. Лемеха. В першій частині найбільше подобалась деклямація М. Вальницької „Плач Ярославни", яка деклямувала з великим зрозумінням і чуттям. Взагалі 3. точка ціла була дуже оригінальна та залишила глибоке враження. На жаль, промова зі змістом ні виголошенням не підходила до поважного настрою цілої частини. Другу частину творила І. дія опери „Катерина" в супроводі симфонічної орхестри. В ролі Катерини виступила Г. Дзуль, уч. VII. кл. „Р. Ш.", що має дуже гарний голосовий матеріял. Уміле покермування ним може поставити її небавком у ряди наших найкращих співачок. Одначе п. Дзуль повинна тепер остерігатись більших виступів, що можуть зіпсувати зовсім її голос. В ролі Андрія виступив наш відомий співак В. Тисяк. Гуртові сцени вийшли гарно. До успішного виведення „Катерини" причинився вмілий провід проф. Барнича, який енергійно запував над цілістю. При фортепіяні до пісні „Хор бранців" проф. І. Снігуровичева. Концерт слід зачислити до зовсім вдатних. Публики повна саля.

Б. Л.

Висилкою жертв на „Дар Просвіті" засвідчимо любов власного народу.

ПЕРЕМИШЛЬ

Молодь жіночої гімназії Т. Шевченкові. У бадьорому настрою численно зібраної публики в гарно прикрашеній концертовій салі Українського Інституту для дівчат у Перемишлі відбувся заходом учениць гімназії в суботу 3. квітня п. р. святочний вечір у честь Т. Шевченка. З певені Шевченківських концертів корисно відзначувся цей вечір своєю не розтяглою, зате поважною і добірною програмою, якої поодинокі продукції були дуже дбайливо підготовані і завдяки високому рівнові їхнього виконання здобули повне признання та великий успіх. Вміло здисципліновані та згармонізовані хори вдатно відспівали: 1) Шевченка-Вербицького: Заповіт, 2) Шевченка-Ярославенка: За сонцем хмаронька пливе і 3) Пачовського-Людкевича: За Дорошенком. Незатерте враження залишила в гарній формі опрацьована і виголошена з небуденним хистом та переконливою силою промова уч. VII. кл. Д. Ломацької. Зі справжнім артизмом та глибоким зрозумінням відограла на фортепіяні мадярську фантазію Ліста уч. VIII. кл. І. Сушко при артистичному акомпаніяменті проф. В. Божейківної. Не менш удатна в інтерпретації і виконанні була деклямація уч. III. кл. М. Савчак. Насвріаь оригінальною точкою програми була хорова рецитація уривків з творів Шевченка на тлі поеми „Кавказ". Сценічна декорація представляла обрії гір-скель, на яких у віддалі запалюються вогненні смолоскипи. Збірні рецитації, переплетані сольоспівами, передавали настрої, змагання та завзяття поета Прометея — національного пророка, і закінчились могутнім та бадьорим акордом строфи „Кавказу". Вдучно підібрана музична ілюстрація проф. Божейко доповнювала це вповні ефектовне відтворення Шевченкової поезії. Слід підкреслити, що всі учениці виступали у прегарних, барвистих, народніх строях. Вечір у честь Шевченка був пропорційним доказом високого культу та виявом справжнього пієтизму молоді цієї найстаршої жіночої середньої школи для безсмертного Кобзаря України.

Гість.

—o—

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

УКРАЇНСЬКА КНИГА. Львів. Р. І. ч. 3. Зміст: З Шевченкової роковини: Лист Шевченка до Осипова (ілюстр.). — Є. Ю. Пелеенський: Шевченкові книжки про класичну старовину. — Сергій Єфремов: Ідея українського журналу в Шевченка. — Є. Ю. П.: Недрукований лист Т. Шевченка. — П. Зленко: Українські приватні бібліотеки. Бібліотека митр. Ст. Яворського. І. Крипякевич: З львівських бібліотек XVIII ст. — Бібліографія: Лютень 1937. — В. Романенчук: Бібліографія В. Стефаника. — Посмертна згадка: † В. Тукаловський. — З життя книгознавчих установ. — Хроніка. — Нові видання.

НА СЛІДІ, журнал молоді. Львів. Р. II., ч. 4. за квітень 1937.

ЛИЦАРСТВО ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ. Львів. Р. II., ч. 4. за квітень 1937.

ПРОБОЄМ, часопис підкарпатської молоді. Прага. Р. IV., ч. 4. за квітень 1937.

СОКІЛЬСЬКІ ВІСТИ. Р. X., ч. 4. за квітень 1937.

Середа, 14. квітня 1937.

Берлін (357) 14.15 Розр. музика, 17.00 Концерт хору, тенор, вальдгорн, 20.30 Пісні молоди, 21.00 Мельодії з Відня, 22.30 Легка і танц. музика, **Білгород** (437) 88.00 Нар. пісні, **Будапешт** (550) 12.05 Сальон. музика, 18.30 Війська орх., 17.25 Форт., 18.30, 19.00 Циг. музика, 19.30, 20.00, 21.00, 22.00 „Свіділя" оп. Яобія. **Відень** (507) 15.15 Авд. для дітей, 17.00 Солісти і квартет, 19.25, 20.00, 21.00 Концерт у честь Брамса (Морліні скр., Пятигорський віол.), 22.20 Військ. орх., **Дайтшляндзендер** (1571) 10.30 Для дітей, 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Кляс. соната в-дур Бетовена, 21.15 Дута орх., 22.30 Музика, квартет, **Мілянз** (369) 19.00, 20.40 Розр. музика, 21.00, 22.00, 23.00 „Ізь Гмерелі" оп. Гомса, **Мінхен** (405) 12.00 Розр. музика, 19.00 Орх. концерт, форт., 20.45, 21.00 Віденський вечір, солісти, орх., 22.30 Клявесиновий ресітль, **Прага** (470) 14.15 Для дітей, 16.10 Сальон. квартет, 19.30 Війсь. орх., 20.20, 21.00 Газетний концерт, 22.20 Данська та шведська музика, **Радіо Парі** (1648) 13.15 Спів, 18.00 „Поліом XLVII" Шмідта, орх., хор, солісти, 17.30 Форт., 20.05, 21.00, 22.00 „Ріголето" оп. Вердія, **Рим** (421) 17.30 Орх. концерт, 19.45, 20.40 Розр. музика, 21.00, 22.00 Симф. концерт, 22.20 Розр. концерт.

Ширіть наш часопис!

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Вівторок, 13. квітня 1937.

6.30 Ранішня авдиція, 6.33 Руханка, 6.50 Музика з гр. пл., 7.15 Ранішній денник, 7.25 Програма на нині, 7.30 Трохи інформацій, 7.35 Легка музика з гр. пл., 8.00 Авд. для шкіл, 11.30 Для шкіл: „Німа у зоольогічному городі", 11.57 Сигнал часу, 12.03 Ліст, зі гр. пл., 12.40 Полудневий денник, 12.50 Пастівний бурак, основа плекання молочних корів, 14.30 Концерт бомакь, 15.00 Господарські вістки, 15.15 „Несподіванка" скеч (реклама ККО), 15.20, 15.35 Музика з гр. пл., 15.30 Львівські біжучі вістки, 15.50 „Самбо, мудрий пес" авд. для дітей, 16.00 Програма на завтра, 16.05 Шуберт-Берте: „Домик трьох дівчат" попурі з гр. пл., 16.15 Скрипька ПКО, 16.30 Популярні мельодії з гр. пл., 17.00 „Будки пп. Ковальських" говорена повість, 17.15 Скрипкові сонати Бетовена, скр., форт., 17.50 „Бабська курація" вес. обр., 18.00 Актуальна гутірка, 18.10 Промова голови Уряду Ф. В. і В. Пр. Берести н. Б., 18.15 Спортові вістки, 18.25 Кольоратурні пісні, гр. пл., 18.35 Адам Добровольський, забутий львівський поет, виг. Генр. Зб'єжховський, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Чого ходимо до кіна, 19.20 Гайдн: Фрагменти з орат. „Чотири пори року", спів, муз., 20.40 Вечірній денник, 20.50 Актуальна гутірка, 21.00 Концерт симф. і малої орх., Шлемінська сопр., Чекотовський барит., В. тао тенор, (трансм. з Відня). 22.10 Бецновський в житті та літературі, 22.25, 23.00 Танкова музика.

Середа, 14. квітня 1937.

6.30 Ранішня авдиція, 6.33 Руханка, 6.50 Музика з гр. пл., 7.15 Ранішній денник, 7.25 Програма на нині, 7.30 Трохи інформацій, 7.35 Легка музика з гр. пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 11.30 Для шкіл: Весняні байки, Музика з гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Сальон. орх., 12.40 Полудневий денник, 12.50 Забезпека футер і килимів перед молями, 14.20 Легка музика з гр. пл., 15.00 Господарські вістки, 15.15 Легка музика на органах, гр. пл., 15.30 Львівські біжучі вістки, 15.35 Кальман: попурі з оп. „Велика чардаша", гр. пл., 15.45 Техн. скринька, 15.55 Легар: Пісоньки з оп. „Діва з Будапешту" гр. пл., 16.05 Довідка: Що грають у світі, гр. пл., 16.10 „Шідесі вакульки": Духи в бібліотеці, авд. для молодших дітей, пісоньки, музика, 16.30 Концерт нар. хорів, 17.00 У пятидесятьліття смерти К. Ордона відч., музика, спів, рецитація Ст. Ярача, 17.45 Спокійна повість: Гутірка з приятелем, 18.00 Акт. гутірка, 18.10 Промова голови Уряду Ф.В. і В.Пр., Львів, 18.15 Спортові вістки, 18.25 Вебер: „Юбель" увертюра, гр. пл., 18.40 Заг. скринька, 18.50 Держ. ліси в журі за дешевий будівельний матеріял для села, 19.00 „Вандрівка до Ілюзіону" фрагм. із пов. Ужінського „Двадцять літ життя", 19.20 Чи знаєте, що... Ж. Ж. Русо був композитором?; про фрагменти оп. Руссо „Сільський ворожбит", 20.00 Тріо Шумана оп. 80, скр., форт., віол., 20.25 Хвилина Бюра студій, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Оповідання про Шопена „Фридріхів портрет" в опр. В. Гуляшка; форт., у програмі Соната г-моль, 21.45 Камер. концерт, смичк. квартет Ротшільда з Відня, 22.25, 23.00 Танкова музика у вик. малої орхестри.

Радіокутик.

СПІВПРАЦЯ АНГЛІЙСЬКИХ СЛУХАЧІВ З РАДІЄМ.

Започатковано співпрацю англійської радіофонії зі слухачами в ділянці слуховищ. 850 абонентів в різних місцевостей, фахів і суспільних кляс, надсилає постійно на спеціяльних аркушах свої думки про слуховища.

На думку 96 проц. учасників анкети, слуховище „Венеціянський купець" Шекспіра було дуже вдатно зрадіофонізоване. Американський твір на тему гангстерів „Бродвей" сподобався 68 проц учасникам. Досі анкета довела, що слуховища подобаються 87 проц. учасників анкети.

ОРАТОРІЯ ГАЙДНА „ЧОТИРИ ПОРИ РОКУ".

Довший час утримувалася жартівлива назва для Гайдна: „Папа Гайдн". Це була ніби синтеза погоди духа, певної добродушности і здорового оптимізму, що панували в його музиці. Та рідко виступають ці риси Гайдна так виразно, як у творі „Чотири пори року", — ораторії на орхестру, хор і сольові голоси. В спосіб легкий і проміняний Гайдн відмальовує пори року. Цей твір почують радіослухачі в передачі з Вильна 13. квітня год. 19.30.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що від дня 12. квітня п. р. кооперативам платить за льоко Львів:

1 кг. масла десерового бльок. без опакування	2.95 зол.
1 кг. масла десеров. бочкове та експ. включно з опакув.	3.00 „
молоко від 11. і. п. р. . .	0.16—0.17 „
копа яєць	2.50 „

Тенденція на масло і молоко вдержана, на яйця слаба.

Ще раз зазначуємо, що за масло експортове включно з експорт. опакуванням платимо по 3·00 зол. від 31. березня ц.р., а не по 3·20 зол. як помилково видруковано.

П Т И Ц Я.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 12. IV. п. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, льоко подвіря птахомасарні „М. С." у Львові, (вул. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Індички І. кл., добре умясені, повногруді товсті	1.40 зол.
Кури молоді І. кл. товсті без вапняку на ногах від 1.80 кг. вгору	1.15 „

Слабших сортів від вище поданих не приймає.

ОПОВІСТКИ.

Подяка. Виділ Тов. українських робітниць „Будучність" складає подяку всім Вп. прелегентам на курсі гігієни і раціоналізації домашнього господарства в днях 14—29. березня ц. р. на руки Вп. інж. Кононенко, д-ра Кордюка та інж. Рижевського, що від „Сільського Господаря" та Гігієнічного і Технічного Товариства улаштували цей курс. — За Виділ: **Олена Гординська, Іванна Гришко**

ОГОЛОШЕННЯ.

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ КРАЄВОГО ГОСПОДАРСЬКОГО Т-ВА „СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАР" у Львові,

відбудуться дня 21. квітня 1937 р. в годині 10. рано у Львові, в салі Народнього Дому при вул. Рутовського ч. 22.

Порядок нарад:

1. Верифікація протоколу Загальних Зборів з дня 17. квітня 1936 року.
2. Звідомлення з діяльности за 1936 р.
3. Замкнення рахунків і біланс за 1936 р., звідомлення Контрольної Комісії з провірки діяльности, замкнення рахунків і білансу та уділення абсолюторії Головній Раді і Дирекції.
4. План праці та проєкт бюджету на 1937 рік.
5. Вибір 6-х членів і 2-х заступників Контрольної Комісії (§ 17. статуту).
7. Внески і запити (§ 16, уст. 2. стат.).

По думці § 14. статуту і правильника ухваленого на Загальних Зборах 20. грудня 1929 р., в Загальних Зборах беруть участь з рішаючим голосом:

а) По двох делегатів від кожної Філії „Сільського Господаря";

б) По одному делегатові від кожного Кружка „Сільського Господаря".

в) По одному делегатові від кожних обєднаних в О. С. К. 10 кооператив;

г) По одному делегатові від Районових Молочарень.

ґ) Делегати центральних установ, які дістануть окреме повідомлення.

Всі, коли вплатили вкладку до централі „Сільського Господаря" за р. 1936

Ад а), б) і г) Делегати мусять мати писемну повновласть від даної установи та бути з району ділання даної установи.

Ад в) Делегати мусять мати писемну повновласть, створджени Окружним Союзом Кооператив, в якім вони обєднані та бути з району відносного О.С.К.

Повновластей кумулювати не можна, отже один делегат має один голос.

Участь з дорадчим голосом мають всі члени Товариства, які викажуться членською виказкою від Кружка „С. Г." або створдженням Головного Бюра про вплату членської вкладки за біжучий рік.

ЗА ГОЛОВНУ РАДУ КРАЄВОГО ГОСПОДАРСЬКОГО Т-ВА „СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАР":

Мирон Луцький, в. р. голова;
Інж. Михайло Хроновят, секретар Ради.